

Motion till riksdagen

1989/90:U650

av Lars Werner m.fl. (vpk)

Iran

De rådande förhållandena i Iran innebär fortsatta grova brott mot de mänskliga rättigheterna.

Offentliga avrättningar av människor är stående inslag i den iranska vardagen. Dessa sker med motiveringen att det handlar om narkotikabrottslingar.

Den samlade oppositionen hävdar att detta är osanning och endast en förevändning för att avrätta politiskt oliktankande.

Tyvärr är den verkliga situationen den som oppositionen hävdar. Framför allt är det vänsterpolitiker som avrättas på detta sätt. Även om det i en del fall skulle handla om narkotikahandlare är dödsstraffet helt förkastligt och måste fördömas.

Fortfarande sitter det tusentals politiska fångar i de iranska fängelserna och riskerar att avrättas. I fängelserna förekommer grov tortyr. Anhöriga nekas rätten att besöka sina fängslade anhöriga. När avrättningar ägt rum meddelas de anhöriga i bästa fall, i många fall förtigs vad som hänt med fången och än värre, i de fall då man meddelar att avrättning ägt rum, får anhöriga inget besked om var stoftet av den avrättade finns. Man överlämnar den avrättades tillhörigheter under förnedrande former.

En pinsam tystnad över de grova brotten mot mänskliga rättigheter som prästregimen i Iran gör sig skyldig till råder från regeringar både i väst och öst.

Det är sant att Iran, när nu kriget avslutats med Irak, är ett intressant land att göra affärer med. Stora investeringar för återuppbyggnad av landet krävs. Svenska företag och andra länders företag i väst och i öst står på kö för att få komma med och tjäna pengar.

I regel så föregås handels- och investeringsavtal med besök av olika länders regeringsrepresentanter, så också från Sverige.

Iran har nu antligen gått med på att acceptera FN:s särskilda rapportör för mänskliga rättigheter. Iran meddelade i FN under hösten 1989 att FN:s särskilda rapportör för mänskliga rättigheter fick komma till Iran. Flera länder upphörde då med sin kraftiga kritik mot Iran, däribland Sverige.

Detta agerande är ett svek mot alla de som lider under prästregimens brutala förtryck. Vad motiverar ett sådant agerande? Så länge som förtrycket

pågår är det också vår skyldighet att hålla kritiken vid liv ända fram tills att brotten mot de mänskliga rättigheterna upphör.

Mot. 1989/90

U650

Noterbart är dock att ännu i januari 1990 har den iranska regimen inte släppt in FN:s särskilde rapportör.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen uppmanar regeringen att verka för att Irans brott mot de mänskliga fri- och rättigheterna uppmärksammas i alla internationella sammanhang.

Stockholm den 25 januari 1990

Lars Werner (vpk)

Berith Eriksson (vpk)

Bo Hammar (vpk)

Ylva Johansson (vpk)

Lars-Ove Hagberg (vpk)

Margó Ingvarðsson (vpk)

Bertil Måbrink (vpk)